

la veu

de Benicarló
de Benicarló

CASTOR

ELS EXPEDIENTS SUBMERGITS

La Penya Setrill torna a pujar a Morella, i ja en van onze

CASTOR: EXPEDIENTS SUBMERGITS

text REDACCIÓ

Des de 1920 fins que va començar la injecció de gas en la plataforma Castor al juny de 2013, es van registrar 203 sismes en el Golf de València. Només en poc més d'un mes, des del 5 de setembre fins al 15 d'octubre de 2013, es van registrar 512 terratrèmols i 15 d'ells van poder ser sentits per la població de les costes de Castelló i Tarragona. Mes del doble en un mes dels que s'havien produït en l'últim segle.

L'informe de l'Institut Geogràfic Nacional (IGN) sobre l'activitat sísmica en l'entorn del magatzem submarí no deixa espai al dubte. «L'origen de l'actual sèrie sísmica registrada té una relació directa amb l'injecció de gas del Projecte Castor», cita l'informe facilitat pel congrés dels Diputats a Ricardo Sixto, diputat d'Esquerra Unida, després d'una sol·licitud oficial d'informació a l'Administració de l'Estat. L'informe, que s'ha fet públic per aquesta via, va ser remès per l'IGN a la Direcció general de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria el passat 18 de desembre de 2013. Hores d'ara, encara no ha estat tramès als alcaldes de les poblacions afectades, tot i els requeriments que han fet en nombroses ocasions.

RELACIÓ DIRECTA

La conclusió principal de l'informe realitzat pels experts de l'IGN assenyala precisament la vinculació directa dels sismes amb la injecció de gas. Aquesta injecció de gas, diu l'informe, hauria «acelerat el procés sismo-tectònic amb acumulació d'esforços». Però l'estudi, a més, trau a la llum l'existència d'una falla desconeguda en la zona, fins ara no identificada, i assegura que no es va tenir en compte l'informe de «impacte de sísmicitat induïda» per a determinar

la perillositat del Projecte Castor. «El que vol dir és que els terratrèmols no els ha provocat la falla principal, la d'Amposta de 51 quilòmetres, sinó una altra de les més menudes que formen part del sistema d'aquesta falla més gran amb ramificacions que ixen d'un tronc», va explicar Mariano Març, catedràtic de Recursos Energètics de la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona.

«Que no estiga cartografiada no significa que es tracte d'altra falla. En la cartografia que es va fer no ixen totes les ramificacions de la falla d'Amposta», opina. Altres experts coincideixen en aqueixa lectura de l'informe i assenyalen que la dificultat d'interpretació de les dades presents en

ve de la pàgina anterior

l'informe facilitat per l'IGN i la falta de coneixement de la geologia del subsòl marí compliquen molt la presa política de decisions. «El fet que no s'haguera avaluat el risc sísmic de la zona abans de la construcció de la plataforma, juntament amb el fet que ara sapiguem que els terratrèmols no els va provocar la falla d'Amposta, sinó altra que encara no coneixem, el que indica és que tenim un grau de desconeixement del subsòl com per a ser molt prudents amb les decisions que es prenen», assegura José Luis Simón, investigador del Departament de Ciències de la Terra de la Facultat de Geològiques de la Universitat de Saragossa.

ENCARA FALTEN INFORMES

Però, a pesar dels quasi sis mesos que han transcorregut, el ministre José Manuel Soria encara no ha pres una decisió sobre si la planta es tancarà o no de forma definitiva. No obstant això, sí ha declarat en diverses ocasions –i així els ho va comunicar als responsables polítics locals i autonòmics afectats en una reunió– que «no tornarà a funcionar fins que els informes tècnics indiquen que no hi ha cap risc». El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme no decidirà sobre la reobertura del magatzem submarí de gas Castor fins que dispose de les conclusions dels estudis que estan realitzant actualment tres experts internacionals. Així, Indústria no es plantejarà la represa o paralització definitiva de l'activitat de l'emmagatzematge fins que dispose de les anàlisis d'aquests experts independents, una informació addicional a l'informe de l'Institut Geogràfic Nacional (IGN).

Per la seua banda, un portaveu de l'empresa responsable de la plataforma, Escal UGS –propietat del grup ACS–, va assegurar que l'empresa segueix a l'expectativa del que dictamine el Ministeri d'Indústria i que no entra a valorar l'informe.

De moment, a pesar que l'activitat industrial està paralitzada en la plataforma des de setembre de 2013 i només es realitzen tasques de manteniment, no hi ha hagut cap acomiadament i tota la plantilla continua treballant en la instal·lació.

POSSIBLE INDEMNITZACIÓ MULTIMILIONÀRIA

En tot aquest embolic, cal recordar que el 16 d'octubre 2013, el Tribunal Suprem (TS) dóna la raó al Castor, que haurà de cobrar uns 1.700 milions d'euros si el Govern decideix tancar la planta. El 29 d'octubre es produeix l'últim terratrèmol fins a la data, amb una magnitud d'1,9 graus en l'escala de Richter. L'única cosa clara és que el temps que vaja passant és temps que guanya el Ministeri d'Indústria per a planificar com plantarà cara a una possible indemnització multimilionària en cas que calga desmantellar el Castor o com plantarà cara a l'investida social que rebria si autoritza que continue el treball a la planta gasista.

Una cosa està clara, passe el que passe, el Ministeri, tard o d'hora, haurà de prendre una decisió en un sentit o en un altre.

EL PARTIT SOCIALISTA DEMANA EL TANCAMENT DE LA PLANTA DE GAS

La portaveu del PSOE a Benicarló, Xaro Miralles, arran dels informes de l'IGN sobre el Castor, deixa caure una sèrie d'interrogants i consideracions sobre el fet que el govern central no haja remés aquests informes als ajuntaments afectats. També, a través del seu candidat a les eleccions europees, Samuel Falomir, exigeix el tancament definitiu de la planta Castor. Així, la regidora benicarlanda indica que:

1ª L'informe de l'ING ha sortit a la llum perquè el portaveu de IU a la comissió d'energia al Congrés el va demanar. El Ministeri el tenia des de desembre i no l'havien lliurat al ajuntaments afectats?

2ª La reunió d'Alcaldes dels municipis afectats, no van demanar al ministeri tots els documents i tots els informes al respecte?

3ª Aquests Alcaldes, llevat dels dos de Catalunya, són tots del PP però sembla que tenen poc pes polític perquè el Sr Soria no els fa ni cas.

4ª Dimecres passat el Sr Gandia (PP) va dir que Vinaròs no anirà a cap reunió d'alcaldes per parlar del Castor perquè això perjudica els interessos turístics de la ciutat!!!!!!

5ª He llegit que Peníscola tampoc assistirà!!!!!!

6ª Fracàs total de Marcelino Domingo en aquest sentit, no te capacitat de lideratge en este tema i l'objectiu de la plataforma de municipis afectats pel Castor de tenir més força davant del Mnisteri és avui més feble que mai.

“EL PP LI HA PRES EL PEL ALS BENICARLANDOS”

El portaveu de Compromís a Benicarló, Joan Manel Ferrer, ha afirmat que “el Partit Popular li ha pres el pel als benicarlandos, enganyant fins i tot a un alcalde de la seua formació”. Ferrer considera “inacceptable que el Ministeri de Indústria haja amagat a les poblacions afectades l'informe del Institut Geogràfic Nacional” que conclou la relació directa entre els moviments sísmics patits a Benicarló i la injecció de gas a la Plataforma Castor. “Com és possible que l'infome es conega per una pregunta parlamentaria d'un grup polític?” es pregunta Ferrer.

El portaveu de Compromís considera que “l'alcalde Marcelino Domingo s'ha deixat pendre el pèl pel ministeri governat pel seu partit, que no li ha facilitat un informe que desvetlla “una relació directa entre la injecció de gas, que va posar en perill a tota la població”. És per això que ha demanat responsabilitats polítiques i una resposta contundent al que considera “un menyspreu als benicarlandos, i una falta de consideració a la nostra seguretat, que s'ha posat en perill per una sèrie d'actuacions que s'han d'investigar”.

Atenent a este informe, que Ferrer considera “clar”, el portaveu de Compromís no ha dubtat en demanar “el tancament definitiu del magatzem Castor, sense esperar a la resta d'informes demanats pel ministeri, per garantir la seguretat dels benicarlandos i les benicarlandes”.

Nota de la redacció. Lamentem no poder donar la resposta del PP local però, al tancament d'aquesta edició, tot i haver-ho demanat, no havíem rebut cap resposta sobre el tema per la seua part.

El Morrongo i la Caracola tornen a aconseguir la bandera blava

text i foto REDACCI

Les platges del Morrongo i la Caracola han tornat a aconseguir la bandera blava, el distintiu de qualitat que atorga la Fundació d'Educació Ambiental (FEE). A més, el Morrongo ha renovat la certificació de l'avaluació del Sicted, el sistema integral de qualitat turística en destinació, i les platges de la Mar Xica, Caracola i Gurugú opten a aconseguir-la enguany.

Benicarló tindrà un any més dos platges amb bandera blava. El Morrongo i la Caracola han rebut de nou el reconeixement a l'elevada qualitat ambiental de les seues platges i a l'excel·lència dels serveis que ofereix. Pel que fa als altres certificats de qualitat i de gestió ambiental (ISO 9001, ISO 14001 i EMAS), encara estan pendents de les corresponents auditories.

El que sí que s'ha confirmat és que la platja del Morrongo ha renovat la certificació que va aconseguir l'any passat superant per segon any consecutiu l'avaluació del comitè tècnic del Sicted, un sistema integral de qualitat turística que s'aplica tant a establiments privats com a serveis. Enguany, a més, opten a aquesta certificació les platges de la Mar Xica, la Caracola i el Gurugú. A partir del 15 de juny, el comitè nacional del Sicted, un organisme que depèn de Turespaña, farà oficials les noves certificacions.

Un altre dels serveis que li dóna un valor afegit a les platges de Benicarló són les pantalles que ofereixen informació en temps real de la qualitat de l'aigua de bany de les quatre platges de la ciutat (la Mar Xica, el Morrongo, la Caracola i el Gurugú) i que enguany tornaran a estar en funcionament. Les pantalles, instal·lades a les platges del

Morrongo i la Caracola, publicaran informació constantment actualitzada gràcies a l'aplicació del sistema anomenat Cowama (Coastal Water Management), un sistema de gestió integral de la qualitat de les aigües del mar que té com a objectiu minimitzar, prevenir i informar en temps real dels possibles problemes associats a la contaminació de l'aigua.

Durant els últims anys, les platges de Benicarló han experimentat importants millores i s'han adaptat a les normatives ambientals i d'accessibilitat, amb la instal·lació de rentapeus ecològics, illes ecològiques, dutxes adaptades, passarel·les i punts accessibles.

El Conservatori prepara una cantata teatralitzada per a final de curs

text REDACCI

El proper 29 de maig tindrà lloc a l'Auditori Pedro Mercader de Benicarló l'estrena de la cantata 'Et regalaré totes les estrelles del cel', interpretada per alumnes i professors d'ensenyaments elementals del Conservatori Mestre Feliu. El recital és un homenatge als drets dels xiquets.

Més de 80 persones, entre alumnes i professors d'ensenyaments elementals del Conservatori Mestre Feliu estrenaran el proper 29 de maig a les 19.30 hores la cantata teatralitzada 'Et regalaré totes les estrelles del cel', un espectacle basat en un text de Susanna Arjona i música de Mercé Rigau. L'Auditori Pedro Mercader serà l'escenari d'aquesta cantata, que a banda del component musical, té una destacada vessant reivindicativa en el sentit que la partitura va recorrent alguns dels articles de la Declaració Universal dels Drets dels Xiquets, mostrant les condicions mínimes que ha de tindre un xiquet per poder viure arreu del món. Al capdavant del muntatge estan els professors Raül Cabanes i Maria José Velasco, amb la direcció dels professors Javier Medina i Maria Lorenzo en la part instrumental, i la professora Verònica Ruiz com a responsable de la part audiovisual. El professor Jaume Iborra dirigitrà la il·luminació i Joan Peiró, tècnic de Ràdio Benicarló, posarà la veu en off. La part interpretativa estarà formada per Olga Lluch en el paper d'Estrella, Fran Arnau en el paper de Xiquet, Roser Royo com

a Lluna, Rosa Juan fent de Recepcionista i Violeta Marinero i Alexandre Beltran en el paper de Pardals. Amb aquesta cantata, es farà realitat un projecte en el qual el Conservatori ha estat treballant durant molts de mesos i que suposarà un magnífic tancament per a aquest curs 2013-2014.

La gestió del clavegueram obté les certificacions ISO 9001 i 14001

text REDACCI

La qualitat i la gestió ambiental del servei de gestió del clavegueram i drenatge municipal de Benicarló ha obtingut les certificacions ISO 9001 i ISO 14001. Els certificats han estat acreditats per l'empresa Applus.

L'empresa certificadora Applus ha confirmat que la qualitat i la gestió ambiental del servei públic municipal de gestió del clavegueram i drenatge de Benicarló realitzat per l'empresa Sorea es presten de conformitat amb els estàndards regulats per les normes ISO 9001:2008 i 14001:2004.

La ISO 9001:2008 és una norma internacional que contempla els requisits relacionats amb els sistemes de qualitat en tots els processos de gestió, conservació, neteja i manteniment i s'atorga a aquelles organitzacions que es comprometen a augmentar la satisfacció dels seus clients a través de la millora continua en la prestació del servei.

Per la seua banda, la certificació d'un sistema de gestió ambiental d'acord amb la norma ISO 14001:2004 garanteix un control adequat sobre els aspectes ambientals que es generen en la prestació del servei municipal, mitjançant el

qual s'obté una adequada protecció ambiental, prevenció de la contaminació i gestió correcta de recursos i residus, a més de la reducció dels impactes ambientals.

L'obtenció de les certificacions s'emmarca en el procés de millora en els serveis públics municipals que ofereix l'Ajuntament de Benicarló i s'inclouen com a obligacions en els contractes, amb l'objectiu d'oferir als ciutadans serveis públics de qualitat i gestió ambiental.

Els tresors arqueològics de Benicarló s'exposaran al Mucbe de forma permanent

text REDACCI

Divendres s'inaugurarà al Mucbe l'ampliació de l'exposició 'Tresors arqueològics' amb l'exhibició del Kilyx i altres peces cedides pel Museu de Belles Arts de Castelló. El centre està pendent de la seua declaració com a Museu per a sol·licitar de forma permanent la cessió de les peces trobades al Puig de la Nau.

El Mucbe - Centre Cultural Convent de Sant Francesc està ultimant els detalls per a la inauguració, aquest divendres, de l'exposició que mostrarà al públic les restes arqueològiques ibèriques més rellevants que s'han pogut localitzar als diferents jaciments del terme municipal, que comprenen un període històric datat entre els segles VII i II aC i que pertanyen al període de màxim esplendor de la civilització ibera, durant el segle V aC.

La mostra està dividida en cinc àmbits diferenciats i s'inicia amb una xicoteta introducció sobre qui eren els ibers i els diferents espais que van ocupar a Benicarló, així com les diverses tècniques que van utilitzar, com la ceràmica, l'or i la plata, el bronze o el ferro.

Mitjançant el fil conductor que representen les peces arqueològiques, s'expliquen els diferents àmbits de la vida quotidiana dels ibers, posant especial èmfasi en les relacions comercials que van establir amb els grecs, els fenicis i els cartaginesos, i sobretot en l'àmplia xarxa comercial que van crear a través de la qual s'intercanviaven àmfores amb vi, oli, teles, salaons, etc. La relació va anar més enllà dels interessos comercials i va suposar també un important intercanvi d'idees socials, econòmiques i de tècniques constructives, entre d'altres, que van ajudar a consolidar la cultura ibera.

Aquesta exposició és possible gràcies al treball de recuperació i restauració de peces que s'ha dut a terme en els

últims anys, no només de les restes procedents del conegut poblat iber del Puig de la Nau, sinó també de la necròpolis del Puig, el poblat de la Tossa Alta, la necròpolis del Bovalar o el jaciment submarí de les Roques de la Barbada.

El Kilyx es podrà quedar a Benicarló de forma permanent

Sense dubte, una de les peces més valuoses de l'exposició serà el Kilyx, una copa grega de magnífica factura que mostra l'important comerç que tenia el poblat amb els diferents mercats de l'antiguitat. Precisament aquesta peça, juntament amb la resta de peces que es custodien actualment al Museu de Belles Arts de Castelló, es podrien quedar definitivament a Benicarló quan el Mucbe aconseguisca la declaració oficial de Museu, un fet que podria produir-se en els propers mesos, donat que la Conselleria de Cultura ha proposat al centre cultural iniciar els tràmits per a reconèixer-lo com a museu.

En el moment de ser declarat museu, el Mucbe podrà sol·licitar la cessió permanent de totes les restes arqueològiques del poblat del Puig de la Nau, que quedarien exposades a la mostra 'Tresors arqueològics'.

OBSERVACIÓ POPULAR ASTRONÒMICA

text i foto ATENEU CULTURAL

El passat dissabte, l'Ateneu cultural de Benicarló amb la col·laboració del grup d'astronomia Cel de Vinaròs, va organitzar una observació popular astronòmica. Aquesta es va realitzar a la partida de les Soterranyes, al terme municipal de Vinaròs, on la contaminació lumínica no és molt elevada. L'observació va comptar amb una vintena de persones i mitja dotzena de telescopis. Entre mig dels núvols els assistents van poder veure la Lluna, Júpiter, Mart i Saturn, més tard també es van observar alguns estels dobles i un parell de cúmuls globulars.

SETMANA [de la CIÈNCIA]²
BENICARLÓ
 del 27 de maig a l'1 de juny de 2014

ORGANITZEN:

COL-LABORA:

BREUS

text REDACCI

FUGA EN LA CISTERNA D'UN CAMIÓ

L'àrea de servei de la AP-7 a Benicarló (Castelló) va quedar tancada a causa de una xicoteta fugida en la cisterna d'un camió que transportava àcid clorhídric, segons han informat fonts del Consorci Provincial de Bombers. Els bombers van rebre l'avís i van desplaçar fins al lloc dues dotacions del parc del Baix Maestrat, inclosa la unitat de risc químic. Bombers equipats amb vestits especials de protecció van procedir a segellar la fuita del camió, estacionat en l'àrea de servei, per evitar l'abocament al clavegueram, segons les mateixes fonts.

DETENCIONS

La Guàrdia Civil va detenir el dia 6 de maig a dues persones, sense domicili conegut, com a suposats autors de tres robatoris amb violència (procediment de l'estirada) i altre robatori amb intimidació. L'actuació de la Guàrdia Civil es va iniciar arran de diverses denúncies presentades al llarg del mes de maig en la Caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló. Diverses persones informaven que havien patit diversos robatoris amb violència per part de dues persones desconegudes, mitjançant el mètode de l'estirada de bosses que portaven les víctimes, fets ocorreguts en les localitats de Benicarló i Vinaròs. En altra ocasió els agents van rebre un avís de la Central d'Emergències de la Guàrdia Civil, 062, en la qual es participava d'un robatori amb intimidació en un establiment de la localitat de Benicarló, en la qual una parella va entrar en el local amenaçant amb un objecte punxent als empleats i ocasionant lesions a un d'ells, no arribant a sotraure cap efecte i posteriorment donant-se a la fugida en un vehicle. Per aquest motiu els guàrdies civils van iniciar una investigació per a esclarir els fets, donant com resultat la

MANUEL SERRANO, DE L'IES JOAN COROMINES, GUANYA LA I EDICIÓ DEL CORREMATÈTIQUES

text REDACCI

Manuel Serrano Juan, alumne de segon d'ESO de l'IES Joan Coromines de Benicarló, va aconseguir el primer premi de les proves d'aptituds matemàtiques de la primera edició del Corrematemàtiques, concurs adreçat a alumnes de primer i segon d'ESO. La prova, d'àmbit provincial i organitzada per la Diputació i l'Ajuntament de Castelló, es va celebrar el passat dia 9 d'abril simultàniament en diferents instituts de la província. Concertament al Joan Coromines es van examinar els alumnes del Ramon Cid, de la Divina Providència de Vinaròs i del mateix Joan Coromines. Cal per tant felicitar Manuel i el seu professorat per aquesta magnífica classificació.

identificació, localització i detenció de dues persones relacionats en tots els fets delictius descrits. Eren un baró i una dona, de 37 i 40 anys d'edat respectivament, de nacionalitat espanyola, els suposats autors de tres delictes de robatori amb violència i un delictes de robatori amb intimidació. Els detinguts, juntament amb les diligències instruïdes, van ser posats a la disposició del Jutjat d'Instrucció número 4 de Vinaròs. L'actuació ha estat realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

BEQUES

L'Ajuntament de Benicarló convoca dos beques per a dones que han patit violència de gènere i una beca per a persones amb discapacitat intel·lectual per promoure'n la seua integració social i laboral. El termini de presentació de sol·licituds finalitza el 16 de maig. Es té tota la informació al web de l'Ajuntament.

A més, la Regidoria de Joventut, a través del CIAJ, ha organitzat tres activitats per a aquest mes de maig relacionades amb l'impuls dels joves emprenedors. Els diferents programes se centren en els aspectes fiscals i laborals, així com en les noves tècniques de gestió i comunicació.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

textEL LECTOR

Avui no començaré pel principi ni pel final. Pel mig. Per la pàgina sis. És notícia que a Nova York venguen una pizza de carxofa? Per a vostès no hi ha dubte que sí que ho és. I jo he pensat que si per a vostès és notícia amb foto, no hi ha cap dubte que l'esdeveniment és important per al nostre poble. "Segur que les carxofes de les pizzas que es venen a la capital de món són de Benicarló" -he pensat- "perquè si no, la notícia no té cap sentit". Au, ja t'has equivocat! Es veu que de carxofes no només es cultiven al nostre poble, sinó que hi ha unes altres parts del món on també les saben conrear. Serà possible? Però... no són la capital mundial de la carxofa? Ara allò que s'imposa amb urgència és que els nostre regidor de terra i mar se'n vaja cap al melic de món a convèncer als de la pizza de carxofa que ens compren a nosaltres lo seu ingredient estrella. A més a més els podria impartir una lliçó magistral al voltant del nostre producte més universal. Au, vinga, una altra idea genial que ofereixo generosament als nostres governants gràcies a aquest gran mitjà de comunicació.

No sé si és una bona idea això dels llibres viatgers. I quan dic que no ho sé no vull dir que em sembla malament, al contrari, si afavoreix la lectura la trobo una idea fantàstica, però tinc els meus dubtes. Jo diria que actualment un llibre és un objecte estrany, que no crida l'atenció. Em faria molta llàstima sentir dir que una gran novel·la de Truman Capote està al bell mig de la Plaça Constitució atacada pels fenòmens atmosfèrics sense pietat perquè a ningú li ha interessat. Per una altra banda penso que a mi, que m'agrada llegir, m'agrada tindre a casa meua els llibres que he llegit, i els observo com vells amics que m'han fet passar una gran estona al llarg del temps que hem compartit. Perquè un llibre no només és la història que conté, sinó que també evoca els llocs on s'ha llegit i les circumstàncies que ens han unit. Una bajanada com una altra. On estiga un mòbil amb watsapp i una bona pila de jocs, que es lleve un incòmode llibre ple de fulles de paper que s'han d'anar passant d'una en una.

Aumenta l'ocupació hotelera al nostre poble al llarg de la setmana de passió. Es veu que l'asento reliquioso que té el nostre poble ha calat arreu del món. Les estadístiques són demolidores. Però clar, ningú no ens diu les dades de l'any passat i les actuals per a poder comparar, i els percentatges són sempre relatius i em sembla que les magnituds en les que ens estem movent no són molt elevades. Caldria saber

quantas places tenim de cada modalitat per a tindre una idea de la realitat de les xifres. En qualsevol cas, tot és bo per a que els polítics de torn es penguin medalles i organitzen rodes de premsa per a major glòria i satisfacció del seu ego.

La nostra Generalitat, ama i senyora del nostre port, té la ferma intenció d'obsequiar amb sucoses sancions econòmiques a tot aquell energumen que tinga la mala idea de posar-se a pescar dins de la seua jurisdicció. Vaja per davant la meua admiració per totes aquelles persones que són capaces de tirar-se hores i hores esperant que algun peixet mossegue l'ham fins a hores intempestives. Jo, ara mateix, em pregunto quin mal fan aquesta gent. Però també entenc que les normes estan per a ser respectades encara que ens semblen absurdes. Des de la meua ignorància penso que jo no em menjaria un llobarro pescat dins del port, perquè podria pensar que s'ha empassat una bona dosi de gasoil i d'altres productes derivats o de la mateixa família. Ara hauran de canviar de lloc, amb la qual cosa aquestes zones del port que ara tenen un cert ambient gràcies a aquesta gent, es voran buides i sense animació. La Mar Xica, malgrat allotjar un emissari submarí que llança al fons de mar tones i tones de merda, és una bona alternativa. A l'estiu s'està molt bé i fa una brisa molt agradable. Ara, el que ja no sé és si la pesca és abundant.

Acabo, senyora Garcia, amb una amarga queixa a la que vostè pot fer cas o no. Aquesta setmana no hi ha ni un article de substància. Ni un. On estan aquells col·laboradors que marcaven la diferència? Perquè li he de dir que aquesta setmana La Veu m'ha semblat bona per la part informativa, però mediocre per la part d'opinió. Penso que així no anem bé, i les notícies no ens poden diferenciar de ningú perquè tothom les sap. Vostè mateix, senyora directora... o senyors ex col·laboradors.

EDITORIAL

934

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Castor, una qüestió d'enganyis**

No sorprén, òbviament hi ha massa interessos en joc, el que ha fet el govern de l'estat en el tema de la planta del Castor al no traure els informes que tenia des de desembre de l'any passat, sis mesos després, a la llum pública. I traure'ls ara no és que ho haja fet per "motu propi", no! Ho ha fet només obligat pel requeriment de la sol·licitud d'informació que en el seu moment va fer Esquerra Unida.

Amb l'obscurantisme propi de qui té alguna cosa a amagar i que no interessa que surta a la llum pública, sis mesos i forçat pel requeriment d'un diputat, que així ho demostra, tornem a alçar-nos plens de notícies decebedores del que desgraciadament és la política al nostre entorn: pur i dur joc d'interessos. I en aquest desgavell d'interessos del Castor hi ha dos coses que destaquen sobremanera, una, la desinformació a la que han sotmès a tota la gent i, l'altra, el fet de voler guanyar temps, a l'administració ens referim, per a decidir... no sabem que.

I en tot aquest impàs, mentrestant, descobrim com, de manera demolidora, l'informe de l'Institut Geogràfic Nacional no deixa lloc al dubte indicant la causa-efecte entre l'injecció

del gas de la planta del Castor i els més de 500 sismes produïts durant aquesta injecció. Però sembla que el govern no en té prou i vol l'opinió d'experts internacionals que ho confirmen. No va ser el mateix ministre Sòria que va dir que esperaria als informes oficials de l'IGN per a prendre una decisió? Ara resulta que li fan falta nous informes... internacionals? Què no se'n refia dels experts dels seus ministeris?

La veritat és que sembla curiós que ara facen falta els informes... que en el seu moment no es van demanar. Sobretot l'estudi sísmic en profunditat i el de la sismicitat induïda. Per què, algú va signar l'autorització d'aquesta xapussa... sense eixos estudis que ara fan falta, no? I un dubte, si l'informe d'ara hagués esta a favor d'injectar el gas altra volta... també demanarien consell internacional? Simplement patètic!

Està clar que el que s'evidencia és una falta de transparència i una increïble falta de responsabilitat per part de l'estat i els seus gestors, tant dels d'ara (PP), com dels d'abans (PSOE), i que, si ningú li fica remei, cosa ben difícil, ens abocarà, en cas de tancament de la planta, a indemnitzar l'empresa, segons la sentència del Suprem, pel valor net contable, o residual, entre uns 1400 i 1700 milions d'euros.

I per últim un apunt sobre responsabilitat compartida, que haurien de tindre els alcaldes de Benicarló, Peníscola i Vinaròs (tots tres del PP, el partit de govern a l'estat, el seu mateix partit), pel fet de com els han "oblidat" en aquesta informació tan transcendent pels seus conciutadans, per demanar-la a qui ens governa i pren aquestes nefastes decisions. O és que ser del mateix partit, juntament al fet d'haver cobrat, algun municipi, bons impostos per la seua ubicació, els ennuvola l'enteniment... i els paralitza? Veure'm.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a Manuel Serrano, alumne de l'IES Joan Coromines de Benicarló, pel seu merescut Primer Premi en la primera edició del Corrematemàtiques organitzat per la Diputació i l'Ajuntament de Castelló. No podem més que felicitar-lo públicament per haver aconseguit aquest guardó. Igualment, al seu professorat, per haver-ló empès a treballar. Enhorabona!

Panissola: per a tots els responsables polítics, locals, autonòmics i estatals, per acció o omissió, de tenir a la ciutadania en la més pura desinformació sobre un problema molt greu com és la posada en marxa, o no, de la planta de gas Castor. És simplement vergonyós com han estat ocultant informació, durant sis mesos, que evidencia que la planta de gas és la causant dels més de 500 terratrèmols a la zona. Tornen els interessos econòmics per damunt dels de la gent. Fastigós!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2014)

Nom: _____ Cognoms: _____
 Domicili: _____ Telèfon: _____
 Població: _____ CP: _____ DNI: _____
 Correu electrònic: _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura: _____

Benicarló a dia ____ de _____ de 2014

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA:

ADREÇA:

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE:

IBAN DEL COMPTE:

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. **IBAN: ES87 3162 1201 0711 5377 6529**. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al día
diari digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH,
RIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

A Castelló, ser o no ser.

Això de fer campanyes de promoció turística la nostra dipu sembla que ho té per la mà. Ara, el que no tenim ja tan clar és si tenen tan clar el fet de la diversitat de pobles que representen. Aquest dubte ens assalta davant del material amb què l'ajuntament d'ajuntaments promociona la campanya "Yo me quedo en Castellón", on nosaltres no apareixem... ni en pintura. Ja ens pareix bé que diguen que "aquestes accions van encaminades a fer més visible i millorar el posicionament del nostre producte en els mercats més interessants", però... tal volta sense oblidar-nos tant com ara ho han fet. De tota manera, segur que dels d'ací ningú no obrirà la boca. Molt de hashtag #yomequedo enCS, però a nosaltres... que ens bombin! Benicarló, una altre camí al cul de la *província!* I sí, que sí, que ja ho sabem: això de les províncies és una reminiscència franquista, però també una realitat que no ha tocat ningú encara. I ho teníem fàcil: no hi veuen *duplicidades* a l'administració? S'imaginen el que ens estalviariem suprimint les províncies i tot el fato que les acompanya? No tenim ja una diputació de les diputacions?

textLA COLLA DE TAFANERS

Colp d'aproximació

I com ja estem per fora de Benicarló, doncs això, que de tant en tant, a nosaltres ens agrada ficar el nas en notícies que, tot i no tocar-nos directament, igual ens afecten, i molt. Mireu, és el cas del nostre (?) "aeropuerto del abuelito", que torna a la palestra arran que que la Barbaritat Valenciana ja li ha trobat un altre comprador per a gestionar-lo. Però d'això ja en parlarem una mica més avall. Ara el que ens interessa és el fet que, al més pur estil Pepe Gotera y Otilio del conegut còmic d'Ibáñez, el govern valencià va anunciar que, abans de traure'l a concurs, primer invertiria vora mig milió d'euros en apanyar les goteres i altres xicotets desperfectes que té. Xeic, què són

500.000 eurets de res de la butxaca ciutadana, damunt dels més de 150 milions reconeguts que ha costat la broma aeronàutica aquesta (els no reconeguts... aneu buscant-los en alguna que altra butxaca foradada). A banda, com no, de la inauguració electoralista del 2011, l'estàtua de Fabra, la vigilància falconera de conills i aus per 90.000 euros anuals, les carreres de cotxes, la pista mal dissenyada on no poden girar els avions, una oferta fantasma de compra per part de Líbia de 200 milions, 23 milions en publicitat entre el 2006 i el 2012, o els 17 milions en consultoria (l'estudi del "aguilucho cenizo", per exemple). No res, una pizarrada!

Un sota par

I per si no en teníem prou amb l'alegria com es gastaven els quartos aquesta colla i, com deia Juan Palom en llengua valenciana, "yo me lo guis, yo me lo com", ¿què n'hauríem de dir dels més de mig milió d'eurets que han volat en patrocinis entre el 2006 i el 2010 i que es van cruspir en els tornejos del camp de golf... del mateix Fabra? Mira tu, patrocinava el campet de golf, del qual ell n'era el president amb els diners dels avions que no hi tenia. Ens preguntem per quin motiu la inauguració oficial de l'aeroport sense avions del "güelito" no va ser... fins el 2011. Cap problema, sense avions abans i sense avions després. I amb tot això el camp de golf aquest, ara en fallida, diuen si l'acabarà comprant el seu amic golfista Sergio García que feia de director dels tornejos. Enteneu ara això del "todo queda en casa", no?

Con un par

Però ara diuen que no cal patir, que tot es solucionarà, que el Consell (ai!) ja ha adjudicat (ai, ai!) a una firma canadenca, (osti, com la del Castor dels terratrèmols, ai, ai, ai!), la seua gestió. Però el que no

ve de la p gina anterior

diuen tan clar és que Lavalin, que així es diu l'empresa que ha guanyat l'adjudicació, curiosament, no pagarà a la Generalitat ni un euro si l'aeroport no rep 1,2 milions de passatgers l'any! Oeee, oeee, però si ni Reus, ni Santander, ni Múrcia, ni A Corunya, ciutats més grans i amb infraestructures molt completes al seu voltant, els han vist mai en els seus anys d'existència. I ací... venen la pell abans de caçar el bitxo? Doncs, com que no. Mireu, la realitat és una altra molt diferent: nosaltres pagarem a l'empresa 25 milions d'euros en els primers 10 anys si no arriba, com a mínim, al 360.000 passatgers anuals. A vore, ni San Sebastià, ni Pamplona, ni Valladolid, ni Melilla, per posar exemples de ciutats semblants, mai han arribat a eixa xifra ni en pintura, però nosaltres la superarem, no? Com va dir no sabem qui, nosaltres, els ciutadans de carrer, els paganos, si tot va bé (i ja podem crear els dits)... només pagarem eixos 25 milionets de res. Sí, si tot va bé! Com que ací les coses es fan tant bé... Ja podem anar estalviant!

Una altra alçada de camisa

I per tancar amb açò del aeroport fantasma, què podem dir del curiós currículum de l'empresa a qui li han adjudicat el xollo. Segons ha aparegut a diversos mitjans, té una gran capacitat de gestió en molts d'aeroports importants... com el de Malta. Però on segurament es veu la seua gran gestió és en el fet que el Banc Mundial l'ha vetat per un període 10 anys... per subornar funcionaris de Bangladesh. Bona, eh! Ara, el que ningú explica és que passarà si, com se sospita, el que pretenia era poder entrar en el mercat aeroportuari espanyol, abans de la pròxima liberalització amb l'objectiu d'estar posicionada i poder licitar per un altre de més important i rendible econòmicament. Què vol dir això? Que quan no interessarà... emprendre el vol i busca qui te l'ha pegat! O siga que

ens quedarem altra volta amb un pam de nas i amb les butxaques buides.

Després de la festa

Bé, i ja n'hi ha prou d'això de fer turisme fora del poble, ara toca passejar per ací i veure què en traiem, del que tenim per casa. I si no, què ens dieu d'aquesta foto del "se alquila o se vende este solar"? Compte, que no li estem fent propaganda a l'amo del solar ni, que sapiguem, ningú d'aquesta casa té res a veure amb la finca, però és que escenifica de totes, totes, com un solar situat en un bon lloc del poble ja no té el valor que abans podia tindre. I és que el totxo va engolir amb tanta força tot el que girava al seu voltant que ara setis ben posicionats com aquest només serveixen d'herbari. Per si de cas nosaltres li hem esborrat el telèfon (amb la foto ja en té prou). Si ho veuen els amos, i en volen més, només cal que es posen en contacte amb el departament comercial d'aquesta casa, que segur els atendran ben bé i, per un preu assequible, sortirà la foto, ara sí, amb el telèfon ben visible. I és que, com comprendran... només

ens faltaria que se'ns enfadaren els companys de la casa.

Ubiquïtat

I que diríeu d'aquesta última imatge que vos ensenyem, captada en un d'eixos panells de publicitat plantats en qualsevol lloc? Ací entre la colla hem tingut una bona discussió tafanera sobre qui eren els que hi apareixen dibuixats. En un dels personatges hem fet tots plena coincidència, en els altres, hi havia disparitat d'opinions. Però al que anem, qui és el personatge del bigotet, tan característic? Segur que tots deveu haver pensat el mateix: Mundo. Doncs, sí, igual que nosaltres. I potser tots us heu preguntat, igual que nosaltres, i què pinta el careto de Mundo en una publicitat del Banc de Sabadell? Segur que si l'han fitxat deu ser per la notòria capacitat del diputat d'adaptar-se a totes les circumstàncies d'aquesta vida i tirar endavant de la millor manera, la seua manera d'emprendre, que es diu ara... I si no, com ha pogut aconseguir viure tants anys de la política? De tota manera, una cosa ens estranya, el panell estava només a Peníscola!

Europa, ai Europa.

Fronteres

text JOAN HERAS

Estem en plena campanya de les eleccions al Parlament europeu del proper diumenge 25 i la sensació d'avorriment i de cansament es fa ben evident en el poc temps que veig que hi dediquem a la feina, en les converses de cafè, o a les sobretauls de dinars de família. Fins i tot he vist que si algú, mogut potser per la inèrcia de parlar de la política institucional i convencional com si es tractés d'una cosa interessant i important a les nostres vides, és castigat –més o menys educadament, més o menys cruament- amb el silenci, la ignorància o amb un gest de desdeny. Evidentment, un dels resultats més significatius de les eleccions del dia 25 serà el de l'índex de participació o, dit d'una altra manera, l'índex d'abstenció. I aquesta abstenció serà lamentada per tots i cadascun dels líders polítics que, és clar, tots –o quasi tots- hauran guanyat.

Europa sembla cansada –i potser també una mica avorrida- de no saber ben bé qui és, quins són els seus límits i les seves coordenades geogràfiques i culturals; cansada d'haver cregut des de fa molts segles en una raó que ens havia de portar a un món feliç i que, massa sovint, ha estat l'eina privilegiada per construir els pitjors escenaris d'horror de la nostra història o per justificar allò èticament injustificable i defensar-ho com a referent de comportament –penso, per exemple, en la defensa a ultrança de l'interès particular que arrossega a legitimar les pròpies accions com si fossin allò més normal del món-; cansada d'haver cregut en uns drets humans que costa molt de fer realitat i que avui se'ns esquerden com mai havíem vist; cansada de ser representada en un Parlament que no escull els veritables òrgans de govern i que, per tant, perd tota la seva legitimitat democràtica –vist des d'una perspectiva de la democràcia representativa, formal; cansada de tenir cos monetari en un euro que potser al principi feia gràcia però que avui se'ns presenta com una eina que només és bona per uns quants; cansada de no promoure de manera convincent la seva pròpia diversitat cultural i de seguir essent una petita gran colònia de la cultura i la societat nord-americana; cansada de veure com les classes populars de la gran majoria dels estats que la configuren van perdent drets fonamentals i,

per tant, van perdent dignitat; cansada de constatar la força dels estats que no volen deixar aires de llibertat als pobles que ho desitgen, que ho necessiten.

Confesso que, víctima d'aquest cansament i d'aquest avorriment, segueixo ben poc i amb encara menys interès aquesta campanya. Però en tinc prou amb alguns comentaris ben assenyats de periodistes i amb uns quants eslògans dels espais de propaganda electoral per entendre que alguna cosa no rutlla gens bé. Els polítics professionals segueixen encallats en un model de fer política que cada dia a una part més gran de la ciutadania ens sembla senzillament cansat i molt i molt lluny de la realitat. Pensar que avui continua essent productiu electoralment desqualificar el contrari com a quasi únic argument polític és un error molt gran. Els problemes, els interessos, els desitjos i les necessitats dels ciutadans d'Europa bateguen cada dia més lluny d'allò que pensen i defensen des dels despatxos de les cúpules dels grans partits –i dels que no ho són tant però que volen ser-ho.

Potser seria bo que un brau blanc, bellíssim i aparentment dòcil aparegués en una càlida platja hel·lènica i enamorés de nou a la jove i bella Europa. Potser hem de fer algun sentit i desesperat clam als déus grecs perquè Zeus ens escolti i infongui vida, caràcter i vitalitat a la bella i vella Europa. És clar que, ben mirat, no sé si avui els déus hel·lènics tenen prou energia per sacsejar els fonaments de la nostra cultura, d'aquest vell i ara força cansat continent.

AMB AMICS...

Amb amics com C.A.M. no calen enemics. Efectivament, el què fou ministre de cultura amb Rodríguez Zapatero –i escriptor a estones perdudes– s’ha despenjat, ara, en confidencialitzar als *media* una “intimitat” poc favorable a l’anterior president: que el seu cessament es degué no a la seua grisori i gestió maldestra –quan no obstrucció manifesta– a l’affaire dels “papers de Salamanca”, sinó al desig de Zapatero de nomenar per al càrrec a una dona jove –González Linde– i amb més *glamour*.

Així recolza C.A.M. la campanya immoral del PP, de desprestigi –i culpabilitat afegida i “heretada”– orquestrada contra ZP des de fa anys i, ara, “actualitzada” contra el PSOE, amb ocasió de les eleccions europees.

Decididament, amb amics com C.A.M. no calen enemics.

Marc Antoni Adell

RECULANT

D’un temps ençà, les multitudinàries –malgrat les (des)estimacions de la delegació del govern– marxades contra la política de Rajoy, acaben amb episodis de violència inusitada, provocats per topos del tot aliens als organitzadors, que són lamentats i condemnats per part dels convocants, participants i ciutadans en general, encara que sospitosament celebrats (!) per la cohort mediàtica cavernària, alhora que des de les tribunes del govern –és a dir del PP– s’intenta deslegitimitzar aquelles convocatòries, acusant-les de “polítiques” (?)

No n’hi havia prou, però, que el ministre opusdeïsta del ram –Don Jorge Fernández– ha imposat *manu militari* un sistema de multes dissuasòries i amenaça amb una llei (!?) restrictiva de la llibertat d’expressió i manifestació, pròpia de règims dictatorials que els “populars” semblen enyorar. Ja és veritat allò de què “la cabra tira al monte”.

Marc Antoni Adell

INAUGURACIÓ de L’EXPOSICIÓ
L’Or dels valencians
Dijous 15 de Maig, 19:00 hores
 MUCBE - Museu de la Ciutat de Benicarló

XARRADA - COL·LOQUI
L’Or dels benicarlandos
Divendres 23 de Maig, 20:00 hores
 Sala d’actes del Club de la 3a Edat
 (Carrer del Dr. Fleming, 2)

Organitza: Front Cívic Benicarló
 Col·labora: Revista L’Argilaga, MUCBE i el Club de la 3a Edat

Handbol: El Sènior Femení i Infantil Masculí del BM Benicarló classificats per a semifinals de la Copa Federació

text i foto VICENT FERRER

Els equips del BM Benicarló van disputar el passat cap de setmana partits corresponents a la Copa Federació, amb la classificació del Sènior Femení i Infantil Masculí per a poder jugar les semifinals.

El Sènior Femení es va jugar el liderat del seu grup en la pista del Morvedre Sagunt. Els dos equips es van jugar la primera plaça per a semifinals, per la qual cosa van jugar un bon partit, possiblement el millor de les benicarlandas en tota

la temporada, però les saguntines van estrenar de valent i van acabar guanyant el partit amb sis gols d'avantatge, 31-25.

El Sènior Masculí també es jugava el liderat del seu grup en la pista del Vila-real, on després d'un partit molt entretingut i disputat, amb mínimes avantatges en el marcador durant l'hora de partit, la victòria es quedava a casa per dos gols, amb el que els cadufers es compliquen les seues possibilitats de passar a semifinals, encara que els resten tres partits per jugar.

Pel que fa als més menuts, victòria del cadet femení i derrotes de l'infantil masculí davant l'Escolapis de València i infantil femení davant l'Onda.

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSC!!!

la veu de Benicarló info

www.laveudebenicarlo.info

El juvenil A del Benicarló Base Futbol tanca la temporada guanyant a la Vall d'Uixó

text i foto VICENT FERRER

3 BENICARLO BASE FUTBOL: Alexis Mulet, Matías Cardozo, Carlos González (Gregory Tskhovrebov, min. 86), Francisco Dura (Xavier Bel, min. 53), Joan Francesc Palau (José Marzal, min. 76), Roger Sorlí (Juan Ciubotaru, min. 71), Carlos Rico, Miguel Roca, Miguel Jairo, Alejandro Chavalera i Mohamed Kasouan.

2 VALL D'UIXÓ: Sánchez, García (Izán, min. 52), Orenge, Forner, Martí, Rodríguez (Márquez, min. 72), Martínez, Segarra, Bouhou, Chebel i Díaz.

ÀRBITRE: Pérez Cano, del col·legi valencià. Tarja groga als locals Carlos González, Carlos Rico i José Marzal; als visitants García i Chebel; expulsà, per doble amonestació a Izán (min. 77) del Vall d'Uixó.

GOLS: 1-0 min. 5, Rico. 1-1 min. 56, Rodríguez. 2-1 min. 71, Jairo. 3-1 min. 79, Jairo. 3-2 min. 81 Márquez.

INCIDÈNCIES: Partits disputats el dissabte de tarde en el Municipal Angel Alonso davant un centenar d'espectadors.

El juvenil A de el Benicarló Base Futbol va tancar amb una victòria la temporada en la Primera Regional, que s'ha caracteritzat, sobretot en la primera volta, per la poca solidesa defensiva 67/64 gols, la qual cosa li ha impedit acabar millor

Vicent Ferrer i Julià

que el sisè lloc del final. El més positiu el poder goleador on ha destacat Miguel Jaime, que amb 33 gols es va proclamar com a màxim goleador del grup, contribuint a la victòria sobre el Vall d'Uixó amb dos gols en la segona meitat.

Classificació golejadors:

Amb 33 gols: Miguel Jairo, Benicarló Base Fútbol.

Amb 26 goles, Jorge Pérez, Vall d'Alba.

Amb 24 goles, Eduardo Irazo, Puçol.

Amb 19 goles, Mario Tadeo, Tavernes Blanques.

Amb 17 Goles, Kevin Marza, Roda B, i Rubén Pinedo, Esportiu Vila-real.

Eva Martínez i Bernabé Zapata guanyadors del Campionat Autonòmic Júnior disputat al Club de Tennis Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Al llarg de la setmana s'ha vingut disputant a les pistes del Club de Tennis Benicarló, el XXXVIII Campionat Autonòmic de Tennis categoria junior, en el qual han jugat les noves promeses valencianes d'aquest esport. Dissabte de matí es van jugar les finals, sent els guanyadors i nous campions Eva Martínez i Bernabé Zapata.

En primer lloc es va disputar la final femenina, sent el primer set de gran desgast, atés que es va haver de decidir en ell tie-break després d'una hora de joc, en el qual tant Eva Martínez com Ksenia Kuznetsova van trencar els seus respectiu serveis, guanyant la primera per 7-6. En el segon set Martínez, malgrat alguna precipitació, per l'ansietat de tancar els punts, es va mostrar més

Vicent Ferrer i Julià

segura i li va fer mal a la Kuznetsova amb diverses deixades i ja amb 5-3 en el marcador, va saber tancar el partit traient boles molt ajustades, per 6-3. La final masculina va ser una altra història, ja que Bernabé Zapata, al que fa un mes ja vam poder veure en acció en l'ITF Junior Benicarló, va mostrar d'eixida un joc molt agressiu, buscant angles i pujant a la xarxa a la més mínima oportunitat per a tancar punts, el que gràcies al seu bon servei, amb el que va aconseguir uns quants punts, aconseguia tancar el primer set amb un clar 6-1. En el segon Pedro Nuez va intentar recuperar-se, però no era el seu dia. El seu rival Zapata va seguir jugant molt fort i no li va deixar que imposara el ritme de partit que li interessava, guanyant la segona mànega per 6-3. Després d'açò es van lliurar els trofeus als nous campions autonòmics.

COSES IMPORTANTS

textVICENT T. PERIS

Un parell de coses importants. O tres. Fins i tot quatre. La primera, però no per això la menys important, és l'empat aconseguït pel CDB dissabte passat al camp José Magriñán de la Unión Deportiva Vall de Uxó. No res de l'altre món. Un a un. Van començar marcant els locals de penal injust i van acabar empatant els d'ací de penal clamorós. D'aquest resultat em veig capacitat de treure alguna conclusió. També important, naturalment. La UDE és un dels equips capdavanters de la categoria i el Benicarló li va jugar a casa de tu a tu i ben poquet va faltar perquè no aconseguira la victòria. Això demostra que amb l'equip que hi ha, amb tot gent de casa i en què cada setmana debuten un juvenil o dos es pot afrontar la temporada següent amb garanties de competitivitat. No sé qui m'han dit que amenaçava d'endur-se el valent davanter Felipe fent-li una proposició econòmica inabastable per a la directiva d'ací. Tots són bons, però si algú se'n vol anar, hi ha matèria prima amb ganes de jugar amb el CD Benicarló. És més, els xiquets joves que puguen al primer equip ho fan amb molta il·lusió. Puc comentar com a anècdota que l'altre dia a la pàgina web del CDB entrevistaven un d'aquests juvenils que ja ha debutat a preferent i li preguntaven a quin jugador li agradaria semblar-se; va dir –molt de compte- que a Pitu, el nostre finíssim interior. Quin goig. No va dir ni Cristiano ni Messi ni res per l'estil, va dir Pitu. Per tant. Primera cosa important. Hi ha prou equip per competir la temporada que ve a regional preferent.

Segona cosa important. El jove davanter centre Guillem Ripollés ha explotat. Boooooom! Porta cinc partits seguits marcant. Cinc partits, sis gols. Tenim a Marcos Cano, a Guillem i a un xiquet que hi ha al juvenil que ha estat el màxim realitzador de la categoria amb més de trenta gols per jugar de davanter centre. Me n'alegraria que es quedara Felipe, però si algú el convenç perquè se'n vaja a un altre lloc que li pagaran més que ací, doncs això, moltes gràcies i bon viatge. Així que, important, per a la propera temporada, si no passa res, tenim assegurat el remat a porta.

La tercera cosa important. Avui divendres dia 16 de maig se celebrarà a la seu social del Benicarló Base Futbol l'assemblea general ordinària de socis. Hi ha punts a tractar molt importants. Molt importants. Un seria l'estat de comptes. Aquesta junta directiva ha aconseguït liquidar el deute històric (cosa que no ha fet Alberto Fabra) de l'entitat i per a la propera temporada es podrà començar de zero. I això, insisteixo, és importantíssim. Un altre dels punts importants és l'elecció de president. Tot apunta que serà Pedro Baca l'encarregat de treure la cara. Tinc la sensació que aquesta que hi ha és una directiva d'aquelles que es podrien anomenar assembleàries on les coses es decideixen entre tots i on regna la solidaritat.

Un directiva sense més ambicions que el foment de la cantera i de la dignificació del nom de l'equip. Confio de tot cor que vaja tot bé i que Pedro siga proclamat president del CD Benicarló per aclamació. Si –podria passar- hi ha algun altre candidat i s'han de fe eleccions ja puc manifestar públicament que el meu vot serà per a aquest xicot.

I l'última però que a mi m'afecta molt i molt. Tots som conscients de la situació de penúria econòmica per la qual passem els estudiants en general, encara que siguem estudiants que tenim més de quaranta anys. Doncs bé, el cas és que al papa i a la mama no sé què els ha agarrat que han decidit que d'ací a final de curs em faran una administració més coherent (diuen ells) de la meua assignació mensual. Vaja, que vaig justot. I així va ser com l'altre vaig anar a vore la Margot a casa seua a Barna, al carrer Bailén, i em va dir –molt disgustada, això sí- que si no tenia diners no volia festejar amb mi. Quin desengany. Però ni una miqueta? I no, no, que si no hi ha caragols no hi ha festeig. Jo sé que ella ho fa per mi, perquè si no li dono els diners a ella els malgasto. Hauré de parlar amb el papa i li diré que vinga ell a vore-la per convèncer-la que està sent injusta amb mi.

Més coses importants? Diumenge que ve, últim partit a casa. Estaria bé acomiadar els jugadors i l'entrenador com es mereixen. Jo personalment els espero a tots!

TROFEU SANT PASQUAL A VILAREAL IMPRESSIONANTS 30 MEDALLES DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text i foto CNB

Dissabte 10 de Maig, a la piscina Yurema Requena de Vila real, es va disputar el tradicional trofeu Sant Pasqual, amb 279 nedadors inscrits de 15 clubs de Castelló i València.

L'equip benicarlando, dirigit per Lucía Vicente i Myriam Martínez, va presentar un total de 24 nedadors: Maria García, Júlia Barrachina, Adrián Adell, David Valdearcos, Marc Vea, David Curto, Gemma Rillo, Ester Segura, Clàudia Barrachina, Marta Valdearcos, Alberto Añó, Bianca Beer, Ariadna Coll, Irene Sorando, Nerea Sorando, Miguel Piñana, Carlos Fuente, Carla Fresquet, Noemí Anta, Gisele Mateu, Marina Segura, Sergi Saura, Raul Carbó i Nerea Martín.

Destacada actuació de Marc Vea amb 5 medalles (3 ors, 1 plata i 1 bronze) raspant les mínimes nacionals dels 100 lliures i dels 200 braça.

Ester Segura, formidable actuació amb 5 medalles també (1 or, 3 plates i 1 bronze) i molt propera a la mínima nacional dels 400 lliures.

Gemma Rillo va fer 4 medalles (1 or, 1 plata i 2 bronzes); el veterà Miguel Piñana encara dona guerra i va aconseguir 3 medalles (1 plata i 2 bronzes); Fabulosa actuació de Nerea Sorando que va obtindre 3 medalles en les proves d'esquena (50, 100 i 200) amb 1 or i 2 plates però aconseguint batre el rècord del club Natació Benicarló en les 3 proves. La seua germana, Irene Sorando, va fer també 2 medalles (plata i bronze) i va batre els rècords del club dels 50 i 200 papallona. Marta Valdearcos també va obtindre 2 medalles (1 plata i 1 bronze).

Altres nedadors del club que també varen aconseguir medalles foren: María García, 1 plata; Carlos Fuente, 1 bronze; Ariadna Coll, 1 bronze; Les germanes Clàudia i Júlia

Barrachina, 1 bronze per a cadascuna i David Valdearcos, 1 bronze.

En conjunt, va haver moltes millores de marques personals i un grapat de medalles que sempre animen als nedadors.

La nota discordant del trofeu va ser la llastimosa actitud, per intransigent i antiesportiva, d'alguns responsables del club organitzador que, tot i haver gran nombre de baixes en les inscripcions originals, es negaren radicalment a permetre que nedadors desplaçats a Vila real que no havien pogut participar en algunes proves (per haver un límit màxim d'admesos) pogueren substituir els llocs buits que deixaren els que s'havien donat de baixa pel matí.

RECORDATORI:

El llibre commemoratiu dels 25 anys del CNB encara es pot adquirir a la llibreria Grèvol de Benicarló.

La Peña Setrill torna a pujar a Morella, i ja en van onze

text i foto TONYO FIBLA

1r dia

Abans de les set del matí ja hi havia gent per la penya amanint los pastissos i lo vi dolcet. Altres fent control d'assistència demanant la signatura dels participant i cobrant si algú encara no havia pagat.

Realment enguany el grup d'intendència feia respecte. No sé si respecte o temor. Quina foscor! Tots de negre! Però com sempre pendents de tot i procurant la perfecció en el seu treball.

A les set i quart se surt cap al convent de Sant Francesc d'on se tirarà el tret de sortida que no pot ser altre que l'himne de la Peña precedit per la "Golondrina". Són passades des 7:30, per tant sortim en retard. L'encarregat, Carlos, com ja té domat al personal delegue amb algunes fletxes que van estirant de la marxa encara que en algun moment ha de tocar el xiulet i recordar que és la marxa de dos dies, no d'un, i que no cal córrer tant.

Al aplegar a la Tossa ens reagrupem, les fletxes ja saben que han de parar, si no bronca, (com més vells, més pudents, i en som tants...), estan ben allionades, i seguim cap a Cervera. No és para a esmorzar baix del garrofer com era tradicional. Pegarem un mos a Cervera. Això té un avantatge: com feia molta calor: quina cervesa!

Es puja al castell i es segueix la marxa. Sortint de Cervera es baixa al riu, es camina un poc per damunt de còdols, es mengen quatre cireres de l'hort de mon tio Andrés, i ... la desbandada. No hi ha manera, tots perduts. Ja són onze anys! Però no! L'únic que va encertar el camí va ser un que es va apartar del grup perquè se n'anava a ...

On antigament es dinava ens esperava la intendència, de negre, amb uns talls de coc en tomata boníssims. I aigua. Molt necessària per la solana que queia.

Tornem al riu i després ve l'infernial pista asfaltada que ens

porta a Xert. Sort que es va ennuvolat un poc. Unes cerveses per a hidratar-nos i a omplir el pap.

El dinar magnífic. Cuiners: enhorabona i gràcies.

Què va passar per la tarde i nit no ho sé ja que me'n vaig tornar a dormir al poble però de segur que va haver comèdia.

2n dia

Només arribar el diumenge a Xert, José Enrique amb la seua expressiva mímica em va dir que el sopar d'anit molt bo. Aquell no (assenyalant on es sopava abans), este molt bo i la panxa plena.

Després de les incomptables fotos empenem la marxa. Després de l'esmorzar al mas del rei ve la pujada més dura del trajecte. Passat el Turmell hi ha un pas que als que tenim un poc de vertigen no ens fa gens de gràcia però Jesús ens va dur a un grupet per un altre camí. Indiscutiblement molt millor: més curt, més bonic, més ample, més ..., més ..., més *milloríssim* (perquè no quede dubte).

Tot perfecte fins l'hora de dinar on els de negre ens van servir de meravella l'arròs i la fideuada atents a tot i per tots. Repartien els postres per on estàvem asseguts, un per un. Xe, de meravella! Quan empenem el camí cap a Morella. Ai quin conflicte! L'ama de la finca per on s'ha passat durant deu anys, 10, no ens deixa passar.

L'encarregat demanant de deixar-nos passar enguany i l'any que ve ja buscarem un altre camí. L'ama que no, que el camí va per dalt. Que si sí, que si no. Que si no, que si sí. Al final per dalt. El camí està bé. Té bones vistes però deixa a la dreta la preciosa roureda per on passa el GR7.

Sense més incidències apleguem a la carretera Sant Jordi – Vitòria i ens queda el tros més desagratit de la marxa però tot es soluciona en ser a la porta Sant Mateu.

Rebuda a l'ajuntament tal i com s'havia acordat en comissió de govern, entrega de diplomes i ... cap a Benicarló que demà és dia d'espardenyes velles.

